

„EDINOST“

Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob **torkih, četrkih in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— . . . 4.50 za pol leta . . . 6.— . . . 9.— za vsa leta . . . 12.— . . . 18.—

Naročnino je plačevati naprej na naročbo brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč., izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglasi se račune po tarifu v petitu; za naslove z dobelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu: ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema *upravitelj* ulica Molina piccolo hšt. 3. II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odprte reklamacije se prosto postojne.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč“.

Slovani leta 1895.

(Dalje.)

Avstro-ogerski Slovani, razen Poljakov, niso v političnem pogledu doživeli nič ugodnega. Na Ogerskem so se bili Slovaki, Srbi in Romuni združili za posebne resolucije, da bi madjarsko vladu opominjali na zakone in na pravičnejše postopanje. Tostranski Slovani so bili tudi takega shoda potrebni, a ga niso priredili, in tako so ostali v konec leta bez skupne taktike gledé na silno važno vprašanje o pogodbi z Ogersko in vsem tem, kar je tesno združeno s to pogodbo. Ti Slovani nimajo niti skupne taktike nasproti sedanjim ustavi, in tako se je začela najnovejša vlada pogajati z njimi kot separatisti, partikularisti in drobtinčarji. Velike zadače so našla ugodna tla za nadaljnjo protislovansko zunanjo in notranjo politiko, in ni še gotovo, ali se Mladočehi ne dajo zavesti v zmislu te politike.

Mladočehi so letos dosegli vrhunec vsaj v formalnem pogledu, ko so se jim popolnoma umaknili Staročehi. Toliko večje razlike so pa v skupini Mladočehov samih, in poleg tega imajo različnih nasprotujočih struj zunaj svojega okvira. Nekateri popuščajo od strogega starega pojma o drž. historiskem pravu in že izjavljajo, da to pravo ni še aktuvalno, češ, da potrebuje predstopinj kot priprav za izvršenje. V obče v konec leta ni mladočeska politika toliko jasna, odločna, kakor je bila še pred nastopom Badenijevim.

V kulturnem pogledu je imela narodopisna razstava češkoslovanska letos prvo mesto v Slovanstvu. Stala pa je pod vplivom obsednega stanja in nemškega antagonizma. Vendar pa skupni narod češki je izpolnil dolžnost gledé na to razstavo, in mnogo večjih Slovanov je od nje duševno pridobilo za propagando slovanskih svojstev med svojimi rojaki. Ta razstava je bila najsvetlejša zvezda na letošnjem slovanskem obneblju, in za ugodne posledice te svetlobe skrbé najbolj Čehi sami. Tudi v političnem pogledu utegne ta razstava vplivati, kajti bili so poleg moravskih in sileških Čehov na njej zastopani tudi Slovaki. Mladočehi so še le sedaj začeli odločnejše povdarjati, da pod češko drž. pravo spada tudi Morav-

ska in Silezija, in je tolažilno, da uslovje za spravo vidijo preč vsem v ugodni izpremeni na Moravskem. Čehi so se lotili na svoje roke tudi narodnih podjetij, za katera so nabirali gmotnih sredstev med vsem narodom.

Na umetniškem, leposlovnem in literarnem polju so Čehi tudi letos delovali, kakor razmerno noben slovanski narod ne toliko. Njih mesečniki in ilustrovani listi so enakovrstni z listi velikih narodov.

Avstro-ogerskih Hrvatov in Srbov ni možno ločiti pri skupnem pregledu, ker delujejo pod vplivom stalnega navskrižja. Ob volitvah si nagajajo, naj si bodo v Dalmaciji ali Hrvatski in Slavoniji, in posledica je, da ima v Dalmaciji dobiček italijanstvo, na Hrvatskem pa madjarstvo. V Bosni in Hercegovini pa protislovanski sistem izrablja obe ti slovanski narodnosti. Na Hrvatskem je letos še opozicijski del naroda zopet razdelil se, in v stranki prava je nastalo hudo nasprotje. Židovski element je povsod pri rokah, da povečuje ta nasprotja, in tako je za Hrvatsko židovsko vprašanje ravno tako atuvalno, kakor n. pr. med Nemci; razlika je le ta, da Hrvati niti volje ne kažejo, posebno za urejenje podrejenega domačega gospodarstva, in s tem praktičnega antisemitizma.

Literatura in gledišče prospeva med Hrvati tudi pri zadnjem položaju. Jednako tudi med Srbi avstro-ogerskimi.

Jedini Hrvati in Slovenci v Istri so na Jugu bez medsebojnih preprirov, ti delujejo skupno, in so letos ob deželnezborskih volitvah in drugače pokazali svojo solidarnost.

(Konec prih.)

DOPISI.

Iz Brega. (Izv. dopis). „Da se resnica prav spozna, treba je čuti dva zvona“, tako povdarja g. dopisnik s Krasa v 4. štef. „Edinosti“ zjut. izdanje. Istinit je ta izrek, ali v omenjenem dopisu zlorabljen. Isto tako je izjava, da je namen dopisu čist in zdrav — hinavstvo! O lastrostih mož, zadetih v našem dopisu, se bode prej ali slej govorilo kje drugje; zato pustimo za danes to točko na strani.

peč in zrla dolgo časa na počasi mahajoče nihalo stare ure. — Kaj je to bilo? Morda tajni pojavi ljubezni? O, kaj še! Za-njo ni bilo ljubezni med ljudmi te osodepolne zemlje.

Nekega večera podal se je stari Martič za svojim poslom v bližnji gozd. Stana je ostala sama v samotni koči, oddaljeni od vasi kake četrte ure. Dolgo se je premetavala po slami, kajti spanec jej ni hotel na oči in po glavi rojile so jej čudne misli. Bilo je nekako blizo polnoči, ko se je podignila, stopila k ognjišču, nagrabila žarečega oglja ter stresivša ga kraj ležišča, naložila suhljadi nanj ter potem séla nazaj na posteljo. Počasi je jelo goreti, potem pa vse bolj in bolj. Vse višje in višje dvigali so se rudečkasti plameni. Veselega obraza je zrla v plamen in dejala: „Ravno tako je plapolal ogenj — jaz pa sem sedela pri njem in poslušala njegove pesmi!“ Vse višje in širje posegali so plameni ter se poprijemali ležišča in njenega krila. Začela se je ot-pati — ali prepozno je bilo, omamljena se je zvrnila na gorečo posteljo. Iz daljave pa, iz neizmerne daljine, dohajali so na njeno uho neki ta-instveni glasovi pastirske pi-

Kako dobro srce in kako pošten namen ima pa g. dopisnik s Krasa ali bolje iz — — — 1? Da bi bili nervozni mi ali naši možje, bilo bi drugo drugo čitati v našem dopisu iz Brega. — Mirni se zde Vaši možje? To Vam ne verujemo! Neovržna istina je in se podpre tudi s pričami, da je naša stranka sijajno zmagala. Da se ni vsled pritiska izneverilo pet naših mož, izbranih odbor-nikov, bil bi g. Sancin z veliko večino izbran obč. načelnikom. Od naše strani ni bilo agitacije, pač pa malo, žali Bog! še premalo organizacije! — Od strani nasprotne stranke so tekali obč. sluge (ali je to dovoljeno?), čuvaji, cestar in literka garda neumorno. Tu se je grozilo z denarjem (posojenim), tam z bolnišničnimi stroški. Vse bilo bi zastoni, da ni slavna komisija (take najbrže še ni bilo v ustavni dobi) črtala glasov in rabila sile. Dà, vsaka sila do vremena! Dokaže naj g. dopis-nik s Krasa ali bolje iz — — — najmanj pre-grešek naši stranki! Prepošteni in prezaupljivi smo biti, ali konec še ni! G. Kraljič bi ne smel biti nikdar naš obč. načelnik in ako bi se mu posre-čilo, županoval ne bode dolgo!

Da je g. dopisnik vzel v svojo obrambo tudi dosedanjega obč. načelnika, je lahko umevno; že ve zakaj. Mi smo tudi priprosti ljudje, a hvala Bogu, nismo še slepi! Vidimo in ne domnevamo. Da je bil dosednji načelnik pravi nazadnjak, kaže vse njegovo dosedanje delovanje, in kdor ga za-govarja, stoji v tej lastnosti še više. On je bil in je nasprotnik omiki, sicer bi drugače govoril o šolstvu in o narodnih možeh; nasproten je na-predku, ker meče, kjer more, polena pod noge našim narodnim društvom. On je tak, ker bi rad svobodno ukazoval. Dà, iskreno smo si želeli spre-membe. Tudi mi kličemo in vprašamo: „Kje so bili drugi občinski možje — kje je bil g. Kraljič tedaj, ko je g. Slavec delal, kakor je hotel?“ To niso izmišljotine — to je gotova in gola istina.

Pravite, da je zlobna naša trditev, da so se črtali glasovi? Naša moža, gg. Benkovič in Jereb, sta bila istotako v I razredu izvoljena kakor drugi odborniki z 28 in 27 glasovi, na kar so se volilci mogli oddaljiti in g. župan je zaukazal zapreti volilno sobo, zakleniti vrata in še čuvaja k vratom postaviti ter je zaupil: „Benkoviča, Jereba in Samca

ščalke — tako milo, tako žalostno koprneče, kakor pesem umirajočega labuda. . . . Poslušala je, dolgo poslušala, pri srcu bilo pa jej je tako dobro, kakor še nikdar poprej v njenem življenju.

V jutro prišel je stari Martič iz gozda. Namesto kočje našel je le kup pepela in nekoliko ogorelih desk. Prepaden je obstal, v njegovih sivih očeh pa je nekaj zasijalo. „Kje je Stana?“ vprašal se je. „Gotovo med pepelom!“ — Drhtečih rok je započel razkopavati po gorišču — in našel jo je. Bila je ogorela in ožgana, podobna bolj opalje-nemu panju, kakor pa človeškemu truplu. Dvignil jo je ter brez tugovanja in solz položil na trato, kraj pogorele kočje, potem pa, potegnivši nekoliko še tlečih desk iz gorišča, započel narejati krsto za svojo pokojno hčerko.

Dovršil je, položil truplo v krsto, zadel jo na rame ter nesel Stano — kakor pred sedem-najstimi leti svojo ženico — na vaško pokopališče.

Bim, bim, bim, zapel je zvonček na mali cerkvici, vaščanje pa so zmajevali z glavami in rekli: „Zgorela je. . . Strašno! Odšla je! Saj ni bila za ta svet! Bog vedi, česa je iskala na zemlji!“

PODLISTEK.

2)

Česa je iskala na svetu?

Spisal Anton Zajc.

(Konec.)

Od onega dne prihajala je skoraj vsaki dan na pašnik, kajti njeno srce ni poznalo človeka na tej zemlji, koji bi bil kedaj tako prijazno občeval in govoril žnjo kakor Hrastarjev Fran, s kojim je dan za dnevom sedevala pokraj ognja in poslušala njegove pastirske pesmi. To je trajalo do pozne jeseni. Nekega jutra, hoteča se podati na livado, zagledala je pred hišo in po pašniku debelo, sneženo odejo. Za jeden trenotek je obstala, pogledala po snegu, potem pa, lahko zakašljavša, hitela nazaj v sobo in legla na slamnato ležišče.

Prišla je spomlad. Stana je hitela zopet na pašnik — ali zastoni je obračala pogled po livadi, Frana ni bilo. „Kje je neki ostal?“ mislila si je. Sirota ni znala, da je Fran že prevelik za pastirja in da so namesto njega poslali za ovčami njegovega mlajšega brata. Korakala je zopet domov, séla za

nečem, nečem in nečem imeti v odboru! Hrupel je tako dolgo, dokler niso, hočeš nočeš, brisali imenovanim glasove.

Ali je bilo to pravilno? Roko na srce! Tedaj bi bili morali močje, ki so bili v komisiji, gg. Kraljič & družba, povzdigniti svoj glas — a pritrtili so na ilju. Tako ne more in ne sme dalje: „Vsaka sila do vremena“!

Bilo je torej res nasilje, zvijača, nemoštvo! Da je bilo nasilje, razvidno je iz zgornjega; da je bila zvijača, imamo dokazov. Zakaj je mešetar-agent n. pr. ponujal našemu značaju Komarju iz Riemanj, 3 hl. vina, če voli g. Kraljiča načelnikom? A značaj je premagal in ostal je mož — pa ne za osebo, ampak za stvar! Drugim pa, ki so prelomili mož-besedo, se mora očitati nemoštvo! Od naše strani ni bilo vsiljevanja, to je lahko videl g. dopisnik, — ako ni bil popolnoma slep — ali sem gotov, da ni bil v Dolini, če tudi voli v I razredu. Mi Vam nismo odvrnili nobenega volilca, Vi pa nam mnogo!

O ti uboga občina dolinska, kako zaušnico si dobila v dopisu? Rešena bi bila z izvolitvijo g. Kraljiča! Ne, to je presmešno! Mož, ki si je kot predsednik tukajšnje kmetijske zadruge prav dobro zaračunal svoje poti, mož, ki ni najmanjše storil kot predsednik iste, bil bi morda bolji kot župan? S tem, da se izognemo dogodkom iz zasebnega življenja, ustrezno je pa najbolj — dopisniku v 4. št. „Edinosti“.

Veseli nas, da pristojna g. dopisnik trditvi o potrebnih lastnostih obč. načelnika; zlasti pa, da si ne upa pripisovati takih lastnosti nasprotnemu kandidatu za mesto načelnika. Mi smo pa lahko ponosni, da ima naš kandidat prave lastnosti in še več: on ni kandidat „znanih poveljnikov“, ampak onih, ki vidijo in čutijo. Vse Vaše prazne fraze nas ne oslepe, ker uverjeni smo, da vsaka sila do vremena! Gosp. Sancin je čestokrat pokazal svojo zmožnost, značaj in poštenje ter ga kot moža vsak visoko spoštuje — ako ni slep. Slepota je velika nesreča in naj pazi oni, ki se dela slepega, da ne poplača britko tega svojega početja. Ko se vzdigne zavesa, videli bomo pravo žaloigro in tedaj bodo videli tudi slepi. Bode torej čudež nove dobe. To niso šale — predmet je resen in za nekoje pridejo stvari — še prezgodaj! Tudi mi smo veja naroda in ne smemo pozabiti, da deblo boleha, ako se veje suše sedaj tu sedaj tam.

Politiške vesti.

V TRSTU dne 13. januarja.

Ali mera še ni polna? Vest, prijavljena v sobotnem večernem izdanju o najnovejšem junaškem činu sinov avite culture v Piranu proti našim poslancem-mučenikom, vzbudila je hrupno nevoljo povsodi, kjer so privajeni — evropskim odnošajem. Sodba je splošna ta, da najnovejši barbarski čin glasovitih Pirancev nadkriljuje vse drugo, kar smo doživeli do sedaj v Istri v pogledu narodne nestrpnosti in — surovosti. **Cele 4 ure in pol so morali naši poslanci, zastopniki naroda, nositi peš svojo prtljago, v najhujši besniči burji, ker jim divjaška besnost ni dovolila ni stana, ni vozov, ni nosačev.**

Indignacija je neopisna med vsemi poštenimi ljudmi in glasno in jasno se pojavlja menenje, da je mera polna!! Le pobalinski cinizem, s kojim je naš „Il Piccolo“ opisoval ali prav za prav hvalil tako barbarstvo se strani piranske sodrge, v rokovnicah in brez rokovnic, le ta brezvestni cinizem nadkriljuje morda še gnusnost čina samega in pa po istem provzročeno nevoljo.

Grda zasramovanja in nago nasilstvo označuje ta list kot — „malopriskrčno demonstracijo“; težaka, ki sta kar ostavila naše poslance, dasi sta bila dobro plačena za svoj trud, sta seveda vrline, da malo takih; vznik, ki je, prisiljen po javnem nasilstvu, prelomil dano besedo, je poštenjak od nog do glave; „popolani“, ki so drli za poslanci po mestu in potem cele pol ure po cesti zunaj mesta, metaje kamenje in psovaje, te „popolane“ postavlja „Il Piccolo“, nekako med „vrstami“, kot vzgled patrijotizma.

To je že vrhunec — surovosti. Zamolčati pa ne smemo, da niti privilegovani zaščitnik zakonitosti, vsikdar slavni „Mattino“, ni našel dosedaj besede, s kojo bi bil vsaj na rahlo pogrjal take čine,

bijoče v obraz božjim in človeškim zakonom ter — človeški kulturi. Res je: po naši Istri je pribežališče človeškemu čustvovanju po — finančnih strahnicah!

S tem pa, da se obračamo do visoke vlade z vprašanjem: „Ali mera še ni polna?“ — nikakor ne kličemo, ne po policiji, ne po orožnikih, ne po državnem pravdnistvu, kajti menimo, da pot do zboljšanja takih odnošajev ne vodi ni preko sodnih dvoran niti preko zaporov; ne, tako ne pojde nikdar, pač pa pojde gotovo: ako vlada iztrže nikakor ne opravičeno politiško nadvladje iz rok intelektuelnih provzročiteljev takih barbarstev!! Hic Rhodus, hic salta!

Naši vesti od minole sobote bilo bi še pridodati, da je bilo 4½ urna pot od Pirana do Kopra v groznem vremenu toli naporna, da so se poslanci zaresno bali zlih posledic za jednega ali drugega med njimi. Bogu bodi hvala, da do tega ni prišlo! Slovanom istrskim pa je dolžnost, da svojim poslancem brezpopojno udanostjo povrnejo to pravo mučeništvo. In ponosom naglašamo, da so med temi mučeniki tudi duhovniki! Mi smo ponosni na to; ako pa kje drugod goje drugačne nazore, svobodno jim, mi pa jim ne bomo sledili!

Deželni zbori. V deželnem zboru češkem je bil predlog dra. Herolda, da zbornica odpošlje adresu na krono, izročen posebni adresni komisiji. Za izročanje so glasovali Čehi in veleposestniki, proti Nemci, liberalne in nacijske barve. Mnogo se je bilo govorilo in temu so se nadejali tudi vladni krogi, da v tem zasedanju deželnega zbora češkega pride, če že ne do popolnega sporazumljenja, pa vsaj do premirja med Nemci in Čehi, toda danes so se vse te nade skoro popolnoma razstopile v svoj nič, in tako je potrjeno vnovič nepremično naše uverjenje, da na ozdravljenje naših odnošajev, oziroma na poravnanje narodnostnega prepira ni misliti, dokler bode sedanjí krivični volilni red vzdrževal na površji najkrivičnejšo, najnasilnejšo in najperfidnejšo med vsemi strankami, — stranko nemškoliberalno. Ako ne bi zahtevala že najjednostavnejša pravica, da vsakdo, ki vrši svoje dolžnosti do države — bodisi kot posestnik ali kot obrtnik, ali kot učenjak, ali le kot priprost delavec — imej tudi politiška prava, bi vendar morali in moramo zahtevati, da se premene deželni in državni volilni red in se tako uniči stranka, koje gospodstvo se je vzdrževalo le umetno, opiraje se na krivičnost volilnih redov, stranka, ki je glavna ovira splošni blaginji, ker se redi in pase ob prepiru med narodi. Ta nemškoliberalna stranka ima veliko moči v deželnem zboru češkem in zato ni misliti na trajno pomirjenje duhov, dokler ista ne izgine iz zbornice. Res se sicer potuhne včasih lokavo in udarja milo in sladko na strune miroljubivosti; ali to dela le, kadar je v zadregi, nikdar pa ne iz prepričanja: zato gorje onemu, ki se da premotiti po nje — Judeževih poljubih.

Češki klub v deželnem zboru moravskem je baje sklenil, da češki poslanci ne smejo slediti nobenemu povabilu, bodisi namestnika ali deželnega glavarja, ako bi bil povabljen tudi poveljnik divizije S u c h o w a t y. Kakor znano, je bil Suchowaty prepovedal častnikom, da ne smejo zahajati v češko „Besedo“. Suchowaty je sicer nedavno temu preklical to propoved, ali Čehi so toli užaljeni, da jim ni to zadoščenje ne zadošča.

V deželnem zboru tirolskem je predsednik prečital dopis štirih južnotirolskih klerikalnih poslancev, v katerem izjavljajo isti, da se v zmislu svojim volilcem dane obljube ne morejo udeležiti letošnjih razprav, ker vlada ni doposlala deželnemu zboru predloge za samoupravo južnega Tirola. Predsednik je izjavil, da smatra ta dopis kot odpoved mandatov in v tem zmislu hoče odrediti potrebno.

Tudi v deželnem zboru gališkem prišlo je na dnevni red obnovljenje pogodbe z Ogersko. Posl. Pilat in tovariši so stavili predlog, s kojim pozivljajo vlado, naj pri razpravah dela na to, da se enkrat za vselej odpravijo škode, ki jih trpi totranska polovica po nejednakem izvajanju določil, o užitnini, kužnih boleznih in o prometu z meljivi, ter da se na Ogerskem odpravijo velika znižanja na tarifih za izvažanja v inozemstvo. Zbok velikih diferenc v tarifih železnic pri nas in

na Ogerskem ni mogoče, da bi naša polovica mogla tekmovali z ogersko produkcijo.

V Galiciji obstoji tudi anomalija, da mnoga veleposestva ne pripadajo občinam, v kojih obsežju leže. Vsled tega so za občine izgubljeni najjači davkoplačevalci, zbok česar ne morejo občine spolnjevati velikih svojih dolžnosti. Da se odpomore temu nedostatku, predlagal je poslanec Dunajewski, naj vlada pride pred zbornico s predlogo za prisilno združevanje takih občin, koje ne morejo same vršiti svojih dolžnosti. Ali preznačilno je za veliko moč poljske zlahte, da si omenjeni poslanec ni upal zahtevati, da bi z reformo pričeli tam, kjer je glavni vir nedostatku, da bi se namreč veleposestva povsodi potisnila v občinsko zvezo. Tu imamo zopet jedne tistih vnebovpijočih svoboščin, koje treba „kenservati“ po menenju onih, ki menijo, da ljudstvo mora biti zadovoljno, ako so srečni — oni sami.

O razmerah v deželnem zboru istrskem piše „Reichspost“: Kako uprav smešno razumevajo v italijansko-liberalnih krogih resnično obstoječe odnošaje, je razvidno zopet iz jednega članka v „Indipendenteju“. Ta italijansko-židovski list je zagrešil, pišoči o položenu v Istri, nastopni značilni stavek: „Sedaj je torej gotovo, da vlada smatra Istro dvojezično pokrajino“. V pokrajini, v kateri živi 3/5 Slovanov in 2/5 Italijanov, trebalo je tržaškemu Židu še le vlade, da se je osvedočil o obstanku Slovanov. Do sedaj je bila torej večina prebivalstva v Istri nema, kajti dežela je bila, po „Indipendeju“, jednojezična in ta jedni jezik je govorila — le manjšina. Možno je morda prisiliti jednojezičnost v deželnem zboru s tem, da se maše usta drugače govorečim in da se le ti ven pode, ali to se ne posreči patronom „Indipendentejevim“, da bi udušili jezik stotisočem zvestih avstrijskih državljanov. Ivestni krogi so morda res še-le sedaj prišli do spoznanja, da Slovenci na Primorskem tudi obstoje in da uživajo celó ustavne pravice, ali za stvar samo je to brez pomena, kajti slovansko prebivalstvo Istre si je dovolilo ekzistirati že popred, predno je bil s te strani pripoznan njega obstanek.

K notranjemu položenu. Dobro poučeni krogi napovedujejo za bližnjo bodočnost popolnjenje sedanjega ministerstva. Omenili smo že, da se zasnuje posebno ministerstvo železnic in je za to mesto izbran F. M. L. G u t t e n b e r g; poleg tega bode baje imenovan poseben minister-rojak za Galicijo. Poleg ministra za vnane stvari, poleg ministerskega predsednika, poleg finanč. ministra dobe Poljaki še posebnega ministra-rojaka. Poljsko srce, česa si želiš še! Z imenovanjem ministra-rojaka za Češko se ne mudi tako — kaj čemo, so taki časi zdaj!

Urnava plač državnih uradnikov. Načrt za urnavo plač je baje že dogotovljen. Ker pa pride isti še-le v ministerski svet v posveto-vanje, dobro je, da uradniki počakajo, kakov bode ta načrt po morebitnih premembah se strani gospodov ministrov.

Žid v katoliški cerkvi. Zopet smo ga zalotili Žida v katoliški cerkvi. V župnijo pri sv. Jakobu je utaknil svoj, ne le ponosno zakriviljeni, ampak tudi drzni nos. Zaganja se v župnika Hrovatina, češ, da je uvel slovansko bogoslužje y veliko ogorčenje ogromne večine župljanov, ki v sveti jezi zapuščajo cerkev, užaljeni radi teh novotarj. Na vsej stvari seveda ni nič drugega, nego da je ob nedeljah ob 9. uri predpoludne sv. maša in propoved za župljane slovenske narodnosti, popoludne pa litanije. Vse pa je urejeno tako, da se ni ničesar premenilo, oziroma odvzelo Italijanom. In vendar kriči nesramni Žid pri „Piccolu“, da se pritoži celó pri papežu.

Kdor se hoče prepričati o tisti ogromni večini Italijanov v župniji sv. Jakoba, naj le gre v nedeljo k slovenski in potem k italijanski službi božji! Po številu vernikov se uveri na najzanesljivi način, kakó — laže „Il Piccolo“. Sicer pa naša katoliška cerkev ni nikak — deželni zbor istrski, kjer veljajo pravice le za večino. Krščansko načelo o jednaki pravici za vse zahteva nekoliko drugače. Toda do krščanskega razumevanja se ne more povspeti — Žid v cerkvi. Zato je bil vsikdar in ostane krivičen in — drzen! Cerkevne oblasti pa naj si zapomnijo, da drznih ljudij se ne mogoče odkrizarati drugače, nego da jim pokažemo vrata. Pokažite mu torej vrata, kadar vas

bode nadlegoval se svojimi pritožbami — Žid v cerkvi.

Italija v Afriki. O „veličanski zmagi“, o kateri so govorila italijanska poročila od minole sobote, nimamo nikakih poročil, kar je seveda razumeti tako, da take zmage ni bilo. Gola resnica je le ta, da je utrdba Makallé popolnoma obkoljena, a da jo šoanci še niso vzeli. Baratieri brzojavlja, da niti ne more na pomoč utrdbi, ako neče spraviti v nevarnost drugih pozicij Italijanov. Iz te brzojavke je razvidno pač dovelj jasno, da se Italijani morejo le z vso silo braniti tam, kjer so, a da sedanji svojimi silami niti ne morejo misliti na ofenzivo. Kako je pri takem položaju možno govoriti o sijajnih zmagah, to more razumeti le italijanska lahkomišljenost.

Utrdbi Makallé pa ne preti nevarnost samo od orožja sovražnikovega, ampak nevarnost se jim bliža med njimi samimi — pomanjkanje živeža. Tuji v tem pogledu so lagala poročila, da je utrdba preskrbljena živežem za tri mesece, dočim je došlo milanskemu „Corriere“ poročilo, da imajo živeža le še do 31. t. m.; milanska „Italia del popolo“ meni celo, da Baratieri se ne bode mogel držati niti v defenzivi, ako se šoancem in Abisincem pridružijo tudi dervisi, kar pa se je menda že zgodilo. Drugi listi sodijo, da bi trebalo do 300.000 mož in 300 milijonov lir, ako bi hotela Italija popolnoma udušiti svoje nasprotnike. Od kje vzeti?

Različne vesti.

Za pokoj duše nepozabnega dr. Klaiča. Kakor čujemo, služila se bode po skrbi tu živečih dalmatinskih Hrvatov prihodnji petek v cerkvi pri sv. Antonu starem slovesna maša zadušnica za pokoj duše umrlega dalmatinskega prvaka in predsednika dež. zbora, drja. Mihovila Klaiča.

Skrajna nemčurska predrznost. Pod zaglavjem „Nemški kulturonošec“ čitamo v Celjski „Domovini“: „V Beljaku je profesor Stirner, predavajoči zgodovino, izjavil, da se more Slovane gledé njih zgodovinske važnosti in kulturne stopnje primerjati z zamorci v srednji Afriki!“

Mi sicer ne znamo, kdo je ta modrijaški profesor Stirner, po njegovem izreku pa sodimo, da je ali do skrajnosti neveden, ali pa do skrajnosti predrzen. Ako je neveden, potem naj skrbi učna uprava zato, da pride na njegovo mesto sposobnija oseba, gospod Stirner pa naj sede v šolsko klopi, da se nekoliko pouči o slovanski zgodovini. Če pa je isti Stirner toli drzen, da zlorabi šolo za svojo pangermansko, slovanožrsko agitacijo, toliko več je vzroka, da se ga odpravi.

Razpisane službe. Pri glavnem carinarskem uradu v Trstu izpraznjenih je več mest carinarskih vežbenikov. Prositelji morajo imeti one sposobnosti, katere se zahtevajo od dotičnikov, ki namerujejo vstopiti v državno službo; dokazati morajo, za so izvršili povoljnim vspehom viši gimnazij ali višo realko ali koji drugi, tem šolam jednakorodni zavod, ter da so zmožni laškega, nemškega in slovenskega ali hrvatskega jezika.

Razpisana stipendija. Iz ustanove Kaliman vitez Minerbi in Klara d'Angeli-Minerbi razpisana sta za visokošolce dva štipendija po 150 gld. Pravico do užitka imajo marljivi, ubožni visokošolci, obiskujoči katerokoli vseučiliščno fakulteto na kojem avstro-ogerskem vseučilišču ali politehniki, ne gledé na narodnost in vero, toda ki stalno bivajo v Trstu. Prošnje v 30. dneh, počenši od 8. t. m., borzni deputaciji v Trstu. Prošnjam je priložiti svedočbo siromaštva potrdilo, da stanuje prositelj stalno v Trstu, šolska spričevala prejšnjega leta in potrdilo, da je sedaj vpisan na kojem vseučilišču ali na koji politehniki.

O viharju teh dni nam pišejo z Goč na Vipavskem: Pretekla noč bila je za nas strašna, ker vihrala je silna burja, kakršne ne pamtiyo najstarejši ljudje. Vse strehe in večina dimnikov so razrušeni; vse ulice in dvorišča so polne opeke (korcev) in kamenja raz streh in dimnikov; vas izgleda kakor bi bili vanjo streljali topničarji, škoda je silna. Vse ljudstvo bilo je zbegano in večinoma celo noč na nogah, ker hiše so se majale kakor o najhujšem potresu! K sreči vendar ni nihče telesno poškodovan.

Iz Sv. Križa na Vipavskem nam

pišejo: V noči ol 10. do 11. t. m. divjal je tu hud vihar, tako, da je kar pometal opeko raz streh, ter prevrgel več dimnikov ter spravil mirno speče prebivalce sredi noči iz postelj, v katerih ni bilo mogoče več počivati vsled groznega divjanja prirodnih razburjenih sil. Kaj tacega ni bilo od l. 1864, ko je bil jednak vihar razkril celo tukajšnji grad. — Zemlja se je tresla, kakor o velikonočnem potresu.

Tudi Tržaški gasilci imeli so v petek jako slab dan. Nič manj nego šestkrat pozvali so jih sedaj v ta, sedaj v oni kraj mesta, da naj prihité gasiti „ogenj“. A v vseh šestih slučajih niso imeli gasilci kaj opraviti, kajti tu so se bile vnele saje, tam se je prevrnila posoda z žarečim ogljem in dovolj je bilo, da so domačini z jednim kozarcem vode vdušili „požar“. Verujemo, da gasilcem o strašni burji ni bilo nič kaj prijetno vozariti se z jednega konca mesta v drugi — na sprehod.

V Hruševini pri Kobiljeglavi vnelo se je kmečko poslopje. Ogenj je uničil mnogo vina, sena in — jedno človeško življenje. Nad 60letni gospodar je imel baje nekaj skritega na senjaku, kar je hotel rešiti. Toda dim ga je omamil in siromak je storil najžalostnijo smrt — zgorel je.

Mraz. Burja izza poslednjih dni prinesla je s seboj po vsej Evropi neobičajno strog mraz. Nasproti raznim drugim mestim imeli smo v Trstu s svojimi 2-5 stopinjami C. pod ničlo pravo spomlad, da ne bi bile tulila kruta burja. Ves drugačen mraz imeli so n. pr. v Ištu (—18 stop. C.), v Sibirju C—17-8°, na Dunaju (—15°), v Pragi (—15°), v Budimpešti (—14°), v Levovu (—12-3°) in v Gradcu (10-7 stop. C.). Nasprotno pa je v Malti kazal toplomer +10° C. — Z večerajšnjim dnem je mraz povsodi nekoliko odjenjal.

Popravka. V poslednjem izdanju našega lista vrinila se tiskovna „hiba“ v vest „Omika istrskih Italijanov“. V 9. vrstici od zgoraj moralo bi se glasiti: „zasramovati hrvatske poslance“, a ne italijanske poslance, kakor stoji pisano napačno. To pogreško popravil si je razsodni čitatelj menda že sam. — Nadalje je v istem izdanju pogrešena vest „Občinske volitve v Nabrežini“. Isto popravljamo s tem, (in nadajamo se, da bode sedanjí popravek definitiven) tako-le: Županom je bil izvoljen g. Ignacij Tance, I. podžupanom g. Iv. Gruden, II. gosp. Martin Pertot in III. gosp. Štefan Gruden.

Dijaška kuhinja. Meseca listopada min. leta objavila so se imena p. n. dobrotnikov, kakor tudi dotični darovi, ki smo jih prejeli letošnje šolsko leto za dijaško kuhinjo do takrat. Kasneje so še darovali: Veleč. g. župnik Jožef Zakotnik letos že v drugič 5 gld., vlč. g. župnik Janez Černe 5 gld., vlč. g. župnik Jožef Zupan 5 gld., neimenovani župnik 5 gld., blag. g. Luka Seražin 10 gl. blg. g. profesor Ivan Jesenko za prve štiri mesece 8 gld.; blg. gospa Maša Rebekova 3 gold. blg. g. Ivan Mankoč 10 gld., in blg. gospa Katarina Gregorič 50 gld.

Javna dražba. Načelstvo tukajšnje postaje južne železnice javlja nam, da bode v četrtek dne 16. t. m. od 10. do 12. ure dop. v skladišču št. 2., II. nadstropje, javna dražba različnega blaga, katero sprejemniki niso dignili. Blago se odda najboljšemu ponudniku proti gotovemu plačilu in proti temu, da takoj odvede kupljeno blago. Izkaz blaga, ki pride na dražbo, izpostavljen je na ogled v atriju železniške postaje.

V pojasnilo. Iz tržaških pekovskih krogov nam javljajo, da na prihodnjem občnem zboru zadruge tržaških pekovskih pomočnikov, ki bode dne 2. februarja t. l., ne bode voliti načelnika, ampak popolniti odbor. Toliko v pojasnilo.

Kužne bolezni v Trstu. V tednu od 4. do 11. t. m. bilo je v tržaški občini prijavljenih 30 slučajev dávice (prejšnji teden bilo je 32 sl.) in 5 sl. škrlatice. Umrlo je 6 otrok za dávico in 3 za škrlatice.

Nezgoda. 33letni težak Anton Škokelič, stanujoči v Barkovljah št. 211, padel je predsinočnem, vračajoči se domov, in si zlomil desno nogo. Našli so ga orožniki ter pozvali zdravnika z zdravniške postaje. Le-ta je dal ponorečenega prepeljati v bolnišnico.

Sreča v nesreči. Mesar in posestnik Ivan Malsoner, stanujoči pri sv. Ivanu, ulica S. Cilino

hšt. 30, podal se je minolo soboto s svojim konjem in vozom v Katinaro na sejem, da si kupi prasca. Na vrhu holmea med Katinaro in Lonjero prevrnila je burja voz, in mesar, konj in voz so trkljali nizdolu. Na vso srečo pobil se je mož le na levi nogi, ne da bi si bil zlomil svoje ude, a konj se je tudi le neizdatno pobil. Voz, ki se je bil v teku odtrgal, trkljal je dalje v dolino, kjer je obležal v potoku. Zdrobil se je na kosce! Malsoner moral si je najeti drug voz, ki ga je odpeljal domov.

Furlanski „pešec“ Josip Della Mattia, kateri se je, kakor znano, pridružil v Trstu Francozu Grandinu na potovanje v Jeruzalem, vrnil se je v sredo v svojo domovino, v vas S. Quirin na Furlanskem. Omenili smo svoječasno, da je Furlan Della Mattia posekal slavnega „marchenrja“ Grandina, kajti Furlan je dospel v Jeruzalem, v tem ko je Grandin še v Carjemgradu moral čakati na svoje papirje. Premeteni Della Mattia vrnil se je sicer tudi peš iz Jeruzalema domov, a kljubu dolgi poti potrošil je jako malo, ali pa si je znal na lahko pridobiti denarja. V Jeruzalem se je napotil z 40 lirami v žepu, a vrnil se je s 35 lirami. — O „mojstru“ Grandinu ni glasu.

Drzen tat. Minolega petka zvečer je bil trgovski pomočnik Avgust Hinske, stanujoči v ulici Riborgo hšt. 1., v Noievi gostilni, kjer je hotel poravnati nek račun. Vzel je v ta namen v roko 12 gld. 50 nč. V tem hipu pa je priskočil k njemu nepoznan človek, mu iztrgal denar iz roke in hotel pobegniti. Toda gostilničar Ivan Nola je bil to opazil in skočil je za begunom. Prijel ga je in izročil ga stražarjem. Pri polic. nadzorništvu v ulici Chiozza izjavil je drzni tat, da je 40letni Miha Perpič iz Hrvatske, stanujoči v ulici del Ponte hšt. 5., trgovsk pomočnik. Ugrabljenega novce so mu odvzeli, toda manjkala je jedna krona. Isto so našli v njegovem žepu. Drznega lopova so spremili v zapor v ulico Tigor.

Požar v Zadru. Iz dalmatinske stolnice javljajo dne 11. t. m.: Sinoč (10.) jelo je na dveh nasprotno ležečih si krajih mesta goreti. Burja je podpihovala ogenj, ki se je vsled tega širil jako naglo. Pogorelo je več poslopij. Škode je okolo 50.000 gld., toda večina pogorelih ali oškodovanih poslopij bilo je zavarovanih. Ogenj so udušili gasilci s pomočjo vojakov; trudili so se nepretržno osemnajst ur.

Pogorel parni mlin. Dne 12. t. m. je strašen požar uničil parni mlin v Szegedinu, last delniškega društva „Viktoria“ v Budimpešti. Škode je par stotisoč gld.

Ogenj. Predsinočnem jelo je goreti v pritličju poslopja hšt. 7 v ulici del Monte, kjer je bolnišnica za Žide. Gasilci so se trudili dve uri, dokler se jim ni posrečilo odkloniti vso nevarnost. Delo gasilcev oviralo je posebno to, ker so morali opravljati svoj posel kolikor mogoče na tiho, da ne bi prestrašili bolnikov.

Židje v Avstriji. Glasom izkaza statistične centralne komisije je v Avstriji 1.141.615 Židov. Od teh jih je na Štajerskem 1979, na Koroškem 164, na Kranjskem 89 in na Primorskem 5268. V vsej tostranski državni polovici pride na vsakih 1000 prebivalcev 47 Židov.

Sedem let na smrt obsojen. Čudno se to glasi, a še čudniši so ljudje, ki so kaj tacega izumili in ti ljudje so Kitajci. O tej sedemletni smrtni obsodbi sporočil je te dni v „Voss. Ztg.“ pl. Hanneken, ki je o poslednji japonsko-kitajski vojni služil v kitajski vojski, to-le: Ravnatelj neke tovarne vojaških potrebščin v Tien-Tsinu bil je pred nekoliko meseci skozi sedem let na smrt obsojen. To čudno, prav kitajsko obsodbo razumeti je tako-le: Obsojenega ravnatelja ime pride skozi sedem let v listino onih, ki so obsojeni na smrt. To listino predlagajo vsako leto dvakrat kitajskemu cesarju. Cesar se vsakikrat kar tje v jeden dan dotakne z rdečo barvo namočenim čopičem jednega ali dveh imen. Nositelja dotičnega imena potem obglavijo ali pa zadavijo. Ako pa je dotičnik, kojega ime stoji skozi sedem let na listini, vendar tako srečen, da se cesar ni dotaknil njegovega imena s smrtonosnim čopičem, potem je dotičnik oproščen vsake kazni, kajti njegovo ime brišejo raz listino obsojenih. — Vsak si more misliti, da je sedem let trajajoči smrtni strah prava barbar-ska kazen!

Sodnijsko. Minolega petka stal je pred tukajšnjim sodiščem 27letni lekarski pomočnik Alfred Peterskul iz Aleksandrije v Egiptu, pristojen v Budovac v Bukovini, obtožen tatvine. Peterskula pripeljali so minolo poletje iz Aleksandrije v Trst, ker je bil na sumu, da je neki Vassili-Bin-Abdalah v Aleksandriji, soprogi policijskega stražnika, na javni ulici iztrgal zlato ovratno verižico in potem pobegnil. Peterskula so prijeli, ker je okradena žena mislila, da je bil on dotični drzni tat, toda dokazati mu tega nikakor ni mogla. Obtoženi je tatvino najodločneje tajil in sodišče ga je res rešilo obtožbe. Oproščen Peterskul došel je potem na policijo in prosil solznimi očmi, da naj ga pri- držijo še nadalje v zaporu, kajti siromak nima niti denarja, niti zimске obleke! Policija mora torej začasno preskrbeti zanj, dokler tega nesreč- nika ne odpošljejo v njegovo domovino. Peterskul je jako naobrazen mladenič; govori sedem jezikov, med temi srbsko-hrvatski.

23letni dninar Alojzij Vekjet iz Trsta dobil je v petek pred tukajšnjim sodiščem zaradi posku- šene tatvine osem mesecev ječe. Vekjet se je po noči na 15. december min. leta vtihotapil na neko grško jadrnico, zasidrano v velikem kanalu, iz- vestno z namenom, da bi kaj ukradel. Toda pri tem so ga zasačili mornarji. Vekjet je hotel ube- žati, toda pri tem padel je v morje. Mornarji so ga izvlekli iz vode ter ga izročili stražarjem.

23letni kmet Josip Kovačič iz Komenskega okraja je bil obsojen zaradi teškega telesnega poškodovanja na osem mesecev ječe. Ranil je bil 23. novembra m. l. zvečer svojega bratranca Frana Kovačiča.

Policijsko. Ambrož Mazzoli, stanujoči v ulici Belvedere št. 57, prijavil je policiji, da so mu predvčerajšnjem nepoznani tatovi ukradli nekoliko vrednostnih predmetov in perila in pa dva zastav- ljavna listka o zastavljeni zlatnini itd., vredni 80 gld. Tatovi so dotične zpredmete dvignili iz zastav- ljavnice. — Brezposelno 32letno dekle Elizo Žager iz Tolmina so zaprli, ker se je zvečer na sumljiv način potikala po ulici Riborgo. — Na Barriero so zasačili stražarji pred sinočnem 26letnega dni- narja Ivana Samca iz Kozine, ko je hotel vtihotapiti v mesto vrečo, v koji je imel 13 mehurjev špirta. S Samcem bil je še jeden tihotapec, le-ta pa je pobegel. — Zaprli so 3 postopače, ki so se brez dela in imetka klatarili po mestu.

Koledar. Danes (14.): Hilarij, škof; Feliks (Srečko) iz Nole. — Jutri (15.): Maver, opat; Izidor, duhovnik. — Maj. — Solnce izide ob 7. uri 44 min., zatoní ob 4. uri 35 min. — Toplota včeraj: ob 7. uri zjutraj 5 stop., ob 2. pop. 7-5 stop. C.

Loterijske številke. Izžrebane dne 11. t. m.

Dunaj	82,	50,	76,	38,	62.
Gradec	80,	8,	6,	34,	35.

Najnovejše vesti.

Dunaj 13. Danes ob 9. uri predpoludne pri- čela so škofova posvetovanja pod predsedstvom kardinala grofa Schönborna. Posvetovanja so se udeležili škofje: Gruscha (Dunaj), Kopp (Vrati- slava), Schuster (Gradec), Missia (Ljubljana), Na- potnik (Maribor), Puzyna (Krakovo), Doppelbauer (Linc), Bauer (Brno).

Praga 13. (Deželni zbor). Na dnevnem redu je predlog poslanca Schleisingerja glede osnovitve volilnih kurij. Ker sta se poslanca Russ in Schlei- singer izpričala kot obolela, odstavili so predlog raz dnevni red. Seja nadaljuje.

Carigrad 12. Vsled hude zime obustavili so turške operacije v Zeitunu. Vojski umaknili so se večinoma v Maraš, kar je omogočilo upornikom, da so se mogli preskrbeti z živežem.

Masava 12. Sovražnik je obkohl Makallé s prekopi. Vsled tega primanjkuje vode. Par nasko- kov so odbili. V Adigrad za sedaj ni megoče iti, ne da bi se spravile v nevarnost daljnje operacije. (To poročilo potrjuje popolnoma naše domnevanje, napisano v dotični današnji politiški vesti. Ured.)

Trgovinske brzojavke.

Eucimpešta. Pšenica za jesen 7.14 7.16 Pšenica za spomlad 6.93 — do 6.94. Oves za jesen — — — Rž za spomlad 6.25 — 6.26 Koruza za oktober — — — maj-juni 1896 4.44 — 4.46 Pšenica nova od 7.5 — 6.95 — 7.05 od 79 kil. f. 7. — 7.10. od 80 kil. f. 7.05 — 7.15 od 81 kil. f. 7.15 — 7.25. od 82 kil. f. 7.25 — 7.30. — Jelen 5.80 — 8.25 proso 5.40 — 5.75 rž nova 6.906.20

Pšenica bolje, prodaja 30000 met. st., cena 2 1/2 — 5 nč podražile. Vse druge vrste žita nespremenjene. Vreme: mrzlo.

Praga. Neratificirani sladkor f. 12.85. —, za maj 14.27. Oktober-december. 12.90

Praga. Centrifugal novi, postavljen v Trst in carino vred odpošiljatelj precej f. 31.50. Con casse 32.25 — 32.50 Četvorci 33.25 — 33.50. V glavah (sodih) 33.60. 34. — jako stalno

Havro. Kava Santos good average za januar 89 —, za maj 84. 75

Hamburg. Santos good average za januar 70.75 za mare 70. — za maj 68.75.

Dunajska borza 12. januarja 1896

	danes	včeraj
Državni dolg v papirju	100.15	100.90
„ „ v srebru	100.45	100.55
Avstrijska renta v zlatu	122.20	123.20
„ „ v kronah	100.40	100.10
Kreditne akcije	355. —	356.25
London 10 Let.	121.55	121.50
Napoleoni	9.62 1/2	9.62
20 mark	11.86	11.86
100 italj. lir	44.05	44.05

Poslano.*)

Gosp. dopisniku „S Krasa“ v 4. št. cenj. „Edinosti“ (zjutranje izdanje 9. t. m.)

Vam gosp. dopisnik, ki imate le „čist in blag namen občne blaginje“ ter mene že tako dobro poznate za „slepo orodje“ — Vam bi bilo smešno, da, celó drzno, ako bi jaz kot tak „svojo luč“ kazal in vsiljeval. — Ker imam torej že to slabost, da svete rad poslušam in se po njih ravnam, dovoljujem si vprašati tudi Vas kot ocenitelja bodočega žu- pana: kateri so vendar oni moji Vam „dobro znani poveljniki“, pred kojimi se moram „brezpogojno pokoriti in sle- diti“ ter Vi — „zavarovati“? Ker jaz ne čutim od nikogar vezanih rok in ne poznam po- veljnikov v tej zadevi, ne dvomim in za gotovo imam, da me Vi kot opazovatelj — javno i z imeni ob- vestite o istih. Da bodem poznal poleg teh tudi svojega najboljšega svetovalca — ne skrivajte svo- jega imena „pod polovnik“, sicer vse Vaše „čiste in blage namene“ smatram ne- poštenimi, Vas pa za nesramnega obreko- valca, zlobneža in sploh človeka, podvrženega vsem enakim lastnostim.

Torej na dan se svojim imenom, ako ste po- štenjak!

V Dolini, dne 12. prosinca 1896.

Ivan Sancin.

*) Za stvari pod tem naslovom uradništvo odgovarja le toliko, kolikor mu zakon velela

Tržne cene

(Cene se razumejo na debele in s carino vred.)

Domači pridelki.

	Cena	od for.	do for.
Paol: Koks	100 K.	13. —	13.25
Mandeloni	„	—	—
svetlorudeči	„	11. —	11.25
temnorudeči	„	11. —	11.25
kanarček	„	—	—
bohinjski	„	12.50	12.75
beli veliki	„	10.25	10.50
„ mali	„	10. —	10.25
zeleni, dolgi	„	10.50	11. —
„ okrogli	„	—	—
mešani hrvaški	„	8. —	8.40
štajerski	„	—	—
Maslo fino štajersko	„	76. —	78. —
Jedmen št. 10	„	9.75	—
„ 9	„	10.75	—
„ 8	„	12.25	11. —
Zelje kranjsko	„	7.25	7.50
Bepa	„	6. —	6.25
Krompir , štajerski	„	3.35	3.50
Proso kranjsko	„	9.50	9.75
Leča , kranjska	„	—	—
Speh ogerski	„	60. —	61. —
Mast ogerska	„	63. —	64. —
Kava Mocca	„	174. —	178. —
„ Ceylon Plant. fina	„	178. —	180. —
„ „ Perl	„	186. —	188. —
Java Malang	„	162. —	164. —
Portorico	„	184. —	186. —
Guatemala	„	158. —	160. —
San Domingo	„	162. —	164. —
Malabar Plant.	„	—	—
„ native	„	—	—
Laguayra Plant	„	—	—
„ native	„	—	—
Santos najfiniji	„	142. —	143. —
„ srednje fini	„	138. —	139. —
„ srednji	„	132. —	133. —
„ ordinar	„	122. —	124. —
Rio oprani	„	—	—
„ najfiniji	„	143. —	144. —
„ srednji	„	133. —	137. —
Sladkor Centrifugal l. vrste	„	31.25	—
Couassé	„	32.25	—
„ v glavah	„	33. —	33.50
razkosani	„	33. —	33.50
Ris italijanski fini	„	19.75	20. —
„ srednji	„	18.50	18.75
Japan fini AAA	„	15.75	—
„ srednji	„	15. —	—
Raugoon extra	„	13. —	—
„ I.	„	11. —	—
„ II.	„	9. —	—
Petrolej ruski v sodih	„	20.50	—
„ v zabojih od 29 kil.	„	6.30	—

Olje italijansko najfinije	100 K.	59. —	61. —
„ srednje	„	54. —	56. —
bombažno, amerik.	„	32. —	33. —
dalmatinsko	„	36. —	37. —
Limoni Mesinski	zaboj	3. —	4. —
Pomaranče	„	3. —	5. —
Mandeljni Dalmatinski	100 K.	—	—
„ Bari	„	73. —	75. —
Finjoli	„	100. —	102. —
Košiči Dalmatinski novi	„	—	—
„ Pulješki	„	10. —	10.25
Smokve Pulješke	„	—	—
„ Grške v vencih novi	„	13. —	13.50
S. tanine nove	„	32. —	36. —
Vamporli	„	23. —	24. —
Čibe	„	28. —	29. —
Polenovke srednje velikosti	„	42. —	43. —
„ velike	„	42. —	43. —
„ male	„	44. —	45. —
Slaniki v velikih sodih	„	12.50	—
„ v 1/2	„	5. —	—

ŽELEZNIŠKI VOZNI RED.

a) Južna železnica (Postaja južno železnice.)

Od dne 1. decembra 1895.

ODHOD:

7.50 predp.	brzovlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.25 „	brzovlak v Nabrežino, Benetke, Rim.
9 — „	omnibus v Nabrežino, Videm, Benetke in Verono.
9.55 „	poštni vlak na Dunaj, zveza s Pešto in Zagrebom.
12.10 popol.	omnibus v Kormin.
4.40 „	omnibus v Nabrežino, Videm, Rim.
6.20 „	poštni vlak na Dunaj, zveza z Reko.
8. — „	brzovlak na Dunaj, zveza s Pešto, Reko — Gorico in Korminom.
8.10 „	mešani vlak do Mürrzuschlaga.
8.45 „	mešani vlak v Nabrežino, Videm, Rim.

DOHOD:

6.48 predp.	mešani vlak iz Mürrzuschlaga, Beljaka, itd.
7.30 „	mešani vlak iz Milana, Vidma, Nabrežine.
8.40 „	brzovlak iz Kormina.
9.25 „	brzovlak z Dunaja.
10.20 „	poštni vlak z Dunaja, zveza z Reko.
10.35 „	brzovlak iz Rima, Benetk.
11.19 „	omnibus iz Rima, Benetk, Nabrežino.
5.40 popol.	poštni vlak z Dunaja.
7.38 „	omnibus iz Verone, Kormina, Nabrežine.
8.51 „	brzovlak iz Milana, Benetk, Vidma, Nabrežine; — z Dunaja zveza z Reko.

b) Državna železnica (Postaja pri sv. Andreju)

Od dne 15. septembra 1895.

ODHOD:

6.30 predp.	v Herpelje, Ljubljana, Dunaj, Beljak.
8.35 „	v Herpelje, Rovinj, Pulj.
4.40 „	v Herpelje, Divače in Pulj.
7.30 „	brzovlak v Pulj, Divače, Beljak na Dunaj.

Lokalna vlaka ob praznikih:

2.20 popol.	v Divače
4.19 „	v Boršt.

DOHOD:

8.05 predp.	iz Herpelj.
9.50 „	iz Pulja, Rovinja
11.15 „	iz Herpelja, Ljubljano, Dunaja.
7.05 popol.	iz Pulja, Rovinja, Dunaja, Ljubljano, Divače.
9.45 „	brzovlak iz Pulja, Rovinja.

Lokalna vlaka ob praznikih:

7.29 popol.	iz Boršta.
9.35 „	iz Divače.

Deklica, ali dečko

sprejme se kot učenka oziroma učenec v trgovino z mešanim blagom na deželi. Kdor hoče kaj pobližnega izvedeti v tej reči, naj se blagovoljno obrne na naš list.

JAKOB ŠTRUKELJ - TRST

via Caserma šte. 16 uhod piazza della Caserma.

(naproti veliki vojarni),

prodaja po neverjetnih nizkih cenah vsakovrstna

angleška

KOLESA (bicykle)

Zastopstvo koles „Raleigh“ iz tovarne „Raleigh Cycle Co“ Ltd. Nottingham Angleško in koles „Adler“ iz tovarne H. Kleyer Frankfurt.

Kolesa „Raleigh“ in Adler so svetovno znana,

poslednja rabijo se v nemški vojski.

Kolesa pošilja se na deželo in na vse kraje

brez vseh stroškov.

Sprejema se poprava vsakovrstnih no-

vih in starih koles in šivalnih strojev.

V zalogi nahajajo se vsakovrstna orodja in pri-

prave za kolesa.

Zahtevajo naj se ceniki!

Josip Pizzarello

mehanik

izvršuje vsakršne poprave šivalnih strojev in dvokoles.

Prodaja nove in rablj. šivalne stroje in dvokolesa.

Via Madonna del mare šte. 4, uhod via Fontanone,

vstrice 2. h t. 1